

egenomliga slingringar af kroppen höll sig uppe i vattenbrynet.

Jag stakade båten dit, och då jag kom närmare, märkte jag, att gjälden på mitten omöts af ett stort gap, som jag först trodde tillhörde en utter, men som jag snart fann vara en annan stor gjälde. Denna expederades med ett skott i hufvudet, men dunt nog lit jag ej den andra pipan sådahs hyre, i tunke Häruti mistog jag mig, ty då den stora gjälden släppte sitt tag, slank den andra genast undan. Tillfället att göra »ihöble» på gjälldorna var sällunda förloradt.

Den skjutna gjälden sjökt med hufvudet nedåt, men vattnet var ej djupare, än att jag kunde nå sterten. Det var dock svårare än någon kunnat tro att i en temligen stark sjögång få så pass fast tag i den haln kroppen, att jag kunde få upp den i båten. Men det lyckades dock till slut, och gjälden befanns vägn 9¹, skalpund. Intressant skulle häfva varit, om ifven den andra gjälden erhittes, så att viken af båda kunnat jämföras. Af storleken att döma, torte hyrte ej gena kunnna haft vägt mindre än 1 skalpund, snarare mer.

Ettjärvande foglar. En från artens rätta viselssort vilse-

kommen *Fjellripa*, *Lagopus alpina*, *femina*, blef å *Bredsjö* brunks mark, *Hjulsjö* socken, *Orebro* län, i sistidne December månad erauppsal och skjuten. Hon fanns då sittande på en stubbe i en björk beväxen skogsmark och var ensam. Genom benigt tillmötesgående blef hon mig tillstånd och är hos mig förvarad. Exemplaret är i ren vinterdrägt.

En i *Nora* socken, norr om *Nora* stad, sig uppehållande *Svart Nyckeln* (*Fjellripa*) sköts i någon af senast förflytta dagarna. Alven denna var ensam. Denna fogelarts förekomst här i trakten är ej så ovanlig som fjellripans.

C. G. Löwenheim.

Överintrende morkulla. Den 7. Januari innehavande år sköts af mig å *Onsbyholms* egor i *Skåne* en morkulla. I samband med detta vi meddelade att från denna håll lennats uppgifter om övervintrande morkullor, hvilket med årets blida vaderlek ej är så överraskande. Så omformales i utländska sportblad att mellan den 13—16 januari 16 stycken nedlades på ön *Helgoland*.

En af Norges mest framstående jägare och vetenskapsmän, den äfven i vårt land såsom författare högt uppburne Professor vid Kristiania Universitet J. A. Friis afled derstadies den 17. sistl. Februari i en ålder af 70 år. I svenska jägarkretser var han mest känd genom sina förträffliga skildringar af jagt- och friluftslivet i Norges fjelltrakter, hvars storslagna natur och rika djurliv han på ett glänsande, om fin känsla, skarp iakttagelseförmåga och godlynt humor vittnande sätt beskrifvit i den kända boken *Tilfields i ferierne*, som i sin första upplaga utkom 1876, och hvarur i denna tidskrift medidat ett kapitel, *Kongsbukken*. Dessutom hade han idkat en litig författareverksamhet i lappländsk språkforskning, inom hvilket område han var en framstående auktioriet. Han hade för studier härrutinman företagit vidsträckta och långvariga resor i Nordlanden och Finnmarken, dit han äfven 1873 ledagade Konung Oscar ombord på fregatten S:t Olaf, hvilken resa han skildrat i den samma år utkomna *Kong Oscar II:s resa til Finnmarken*. Af hans öfriga skrifter har *En sommer i Finnmarken*, blifvit översatt till svenska språket.

Meddelande.

Då de senaste åren flera jägare i landet från England införskrifvit patroner med röksvagt krut, dels för att erhålla dem val laddade och dels för möjligast billiga pris, kommer undertecknad att nu mera tillhandahålla Herrar jägare dylika patroner laddade i England för samma pris, som de af enskild person kunna importeras till, dock bör parti af minst 100 st. reqvireras. För större antal böra order med uppgift om hagelnummer ingivvas före utgången af maj månad.

Stockholm i mars 1896.

Georg A. Bastman.

Register öfver Svenska Jägarförbundets Nya Tidskrifts 21:a till och med 31:a årgångar kommer att bli författnings-Redaktionen.

Ridderet. Å sidan 16 af detta häfte, 12:e raden uppförda, står "länga", hvilket bör vara "breda". Red.

Jens Andreas Friis.

†